

Post-punkin ensimmäinen aalto Helsingissä

Post-punkin ensimmäinen aalto ei ollut Suomessa kovinkaan mittava, eikä myöskään kovin selkeä. Punkkia vaikeampia rakenteita oli biiseissä, tyyllitietoisuus tuli pukeutumiseen ja taiteellisuusaspekti bändeillä kasvoi. Musiikillisesti tyylisuunta oli Suomessa hajanainen ja mukaan luettiin syntipop-, futu- ja gootiroock-yhtyeitä, jotka hyödynsivät post-punk elementtejä. Puhdasverisin post-punk yhtyeistä oli **Musta Paraati** ja sekin ennen kaikkea ensimmäisellä albumillaan. Vain pääkaupunkiseudulla voidaan puhua, että oli olemassa post-punk-

Hefty Load #1 (1980-1981)
<p>Matti Häyhä (rummut) (lausunta, kitarat) kelloitus)</p> <p>Patrik Bifeldt (laulusauna, (kitara) kelloitus)</p> <p>Mässe Kullman (basso, rummut) (syntsa) (leluskosfoni)</p> <p>Matts Salminen (basso, rummut) (syntsa)</p> <p>Esa Salminen (rummut) (syntsa)</p> <p>Josper Knutas (syntsa)</p>
<p>Ratsia (Jyri Honkavaara)</p> <p>Woude (Hepa Halme)</p> <p>Pete Malmi (Keimo Hirvonen)</p>

Hefty Load #2 (1982-1984)
<p>Jyri Honkavaara (laulu, kitara)</p> <p>Matts Kullman (basso, koskettimet)</p> <p>Hepa Halme (saksofoni)</p> <p>Mässe Kullman (kitara, laulu)</p> <p>Keimo Hirvonen (rummut, koskettimet)</p> <p>Ricky Hamilton (basso, koskettimet, laulu)</p>

Killer Poodles
<p>Hunters oli projektibändi, joka teki vain yhden singlen <i>Hunters Of The Night / August</i> vuonna 1983 Jotannalle. Ari Taskinen vastasi pääosin sävellyksistä –toisessa biisii mukana oli myös Richard Mårdh. Richard sai muuten vuonna 1984 oman Kain Käärmeen-poika nimellä tehdyn LP:n koelevy-vaiheeseen. Huntersin singlen biiseillä on huikan eri kokoonpanot. Andy McCoy ja General Njassa ovat mukana vain A-puolella (ei merkitty kokoonpanoon).</p>
<p>Cool Sheiks</p>

Hunters (1983)
<p>Stina Berge (laulu) (kitara)</p> <p>Ari Taskinen (laulu)</p> <p>Jimi Sumén (saksofoni)</p> <p>Ming Sumén (kitara)</p> <p>Mässe Kullman (rummut)</p> <p>Keimo Hirvonen (rummut)</p> <p>Ricky Hamilton (basso)</p>
<p>Esa Saarinen</p>

Sound Storm Shock (1983-1984)
<p>Johnny Lee (laulu)</p> <p>Blues Michaels (laulu)</p> <p>Red Winter (kitara)</p> <p>Tommy Fox (rummut)</p> <p>Jimi Sero (basso)</p>
<p>Johnny Lee</p> <p>Michaels and the Androids</p>

General Njassa (1983-1986)
<p>Jyrki "General Njassa" Jantunen (laulu)</p> <p>Jay Havanna (tuottaja) (laulu)</p> <p>Jimi Sumen (laulu)</p>

Musta Paraati #1 (1981)
<p>General Njassa (laulu)</p> <p>Jari Kääriäinen (syntsa)</p> <p>Pasi Kääriäinen (basso)</p> <p>Yrjö "Ykä" Knuuttila (rummut)</p>
<p>Musta Paraati on suomalaisen post-punkin ehdottomasti tärkein yhtye. Panda kavereineen kävi Lontoossa vuonna 1981 ja sai sieltä vaikutteet, joka vaihtoi miesten tylym niin musiikillisesti kuin ulkonäkökin puolesta. Jo samana vuonna Lepakossa äänitettiin ensimmäinen demo ja ensimmäinen keikka oli vuoden lopulla – tietenkin Lepakossa. Johanna inostui yhtyeestä ja syksyllä 1982 ilmestyi single <i>Romanssi / Kädet</i>. Debyytti-LP <i>Peilitalossa</i> äänitettiin helmikuussa 1983. Syksyllä 1983 äänitettiin viisi biisiä, joista julkaistiin single <i>Toinen jottaja / Jää</i>. Kolmea muuta biisiä ei ole julkaistu. Keväällä 1984 alettiin äänittämään toista levyä, mutta kesken äänitysten bändi hajosi. Uusiutunut kokoonpano äänitti singlen <i>Myrsky nousee / Punainen salama</i>.</p>

Musta Paraati #2 (1981-1982)
<p>Jorma "Jore" Vastelin (kitara, laulu)</p> <p>Jari Kääriäinen (syntsa)</p> <p>Pasi Nikander (basso)</p> <p>Yrjö Knuuttila (rummut)</p>
<p>Musta Paraati #3 (1982-1933)</p>

Musta Paraati #4 (1983-1984)
<p>General Njassa (laulu)</p> <p>Jari Kääriäinen (syntsa)</p> <p>Sakari Paasinieni (kitara)</p> <p>Pasi Nikander (basso)</p> <p>Yrjö "Ykä" Knuuttila (rummut)</p>
<p>Mustasta Paraatista lähdön jälkeen Njassa siirtyi soolouralle. Jimi Sumén ja Jay Havanna toimivat tuottajina ja tekivät taustat. Njassa lauloi. Ensiksi tuli vuonna 1983 biisi <i>I'm Young, Beautiful and Natural</i> Art of breeding –kokoelmalevyile. Biisiä pidetään ensimmäisenä suomalaisena hip hop -levytyksenä. Biisi ja sen remix julkaistiin Ranskassa virvilyinä. Ranskassa julkaistiin loputkin General Njassa levytykset. Ne ovat singlet <i>Hotel Hollywood</i> (1984) ja <i>Special</i> (1985) sekä LP <i>Special</i> (1986).</p>

Musta Paraati #5 (1984)
<p>Jari Kääriäinen (laulu)</p> <p>Jari "Epe" Kronholm (syntsa)</p> <p>Sakari Paasinieni (kitara)</p> <p>Pasi Nikander (basso)</p> <p>Sami Vetternanta (rummut)</p>
<p>Lama</p>

Burundi #1 (1983-1985)
<p>Susse Jönsson (laulu)</p> <p>Paavo Rantanen (kitara)</p> <p>Ansku Vuorinen (laulu)</p> <p>Juha Anttila (basso)</p> <p>Juha Rauti (rummut)</p>
<p>Burundi tuli Kirkkonummelta ja se sai levytyksiään Peko kanssa. Ensimmäinen julkaisu oli single <i>Sivert / Saksanpoika</i> vuonna 1984. Seuraava vuosi tuli yhtyeen omaa nimeä kantaneen albumin. Sitä myytiin mini-LP:nä, vaikka siinä on 11 biisiä – tosin kolmesta biisistä on kaksi versiota ja molemmat ekan sinkun biisit ovat mukana. Näiden jälkeen Susse ja Juha kokosivat uuden Burundin, joka teki vielä yhden singlen: <i>Avakon laiva / Huutavat päät</i> (1986). Burundin jälkeen Susse ja Juha jatkoivat ensin One Bloodissa ja sitten Garudassa.</p>

Burundi #2 (1986-1987)
<p>Susse Jönsson (laulu)</p> <p>Sirpa Martiini (kitara)</p> <p>Juha Anttila (basso)</p> <p>Esa Turunen (rummut)</p>
<p>One Blood</p>

Nolla Nolla Nolla #1 (1979-1981)
<p>Yrjö "Ykä" Knuuttila (rummut)</p> <p>Jorma Vastelin (laulu)</p> <p>Pete Ehrström (kitara)</p> <p>Make Timonen (kitara, laulu)</p> <p>Haba Ehrström (basso)</p>
<p>Nolla Nolla Nolla #2 (1982)</p>

Nolla Nolla Nolla #3 (1984)
<p>Jorma Vastelin (kitara, laulu)</p> <p>Jari Kääriäinen (syntsa)</p> <p>Sakari Paasinieni (kitara)</p> <p>Pasi Nikander (basso)</p> <p>Yrjö Knuuttila (rummut)</p>

Neurovisio
<p>Sakari "Saku" Paasinieni</p>
<p>Musta Paraati on suomalaisen post-punkin ehdottomasti tärkein yhtye. Panda kavereineen kävi Lontoossa vuonna 1981 ja sai sieltä vaikutteet, joka vaihtoi miesten tylym niin musiikillisesti kuin ulkonäkökin puolesta. Jo samana vuonna Lepakossa äänitettiin ensimmäinen demo ja ensimmäinen keikka oli vuoden lopulla – tietenkin Lepakossa. Johanna inostui yhtyeestä ja syksyllä 1982 ilmestyi single <i>Romanssi / Kädet</i>. Debyytti-LP <i>Peilitalossa</i> äänitettiin helmikuussa 1983. Syksyllä 1983 äänitettiin viisi biisiä, joista julkaistiin single <i>Toinen jottaja / Jää</i>. Kolmea muuta biisiä ei ole julkaistu. Keväällä 1984 alettiin äänittämään toista levyä, mutta kesken äänitysten bändi hajosi. Uusiutunut kokoonpano äänitti singlen <i>Myrsky nousee / Punainen salama</i>.</p>

Musta Paraati #1 (1981)
<p>General Njassa (laulu)</p> <p>Jari Kääriäinen (syntsa)</p> <p>Pasi Kääriäinen (basso)</p> <p>Yrjö "Ykä" Knuuttila (rummut)</p>
<p>Musta Paraati on suomalaisen post-punkin ehdottomasti tärkein yhtye. Panda kavereineen kävi Lontoossa vuonna 1981 ja sai sieltä vaikutteet, joka vaihtoi miesten tylym niin musiikillisesti kuin ulkonäkökin puolesta. Jo samana vuonna Lepakossa äänitettiin ensimmäinen demo ja ensimmäinen keikka oli vuoden lopulla – tietenkin Lepakossa. Johanna inostui yhtyeestä ja syksyllä 1982 ilmestyi single <i>Romanssi / Kädet</i>. Debyytti-LP <i>Peilitalossa</i> äänitettiin helmikuussa 1983. Syksyllä 1983 äänitettiin viisi biisiä, joista julkaistiin single <i>Toinen jottaja / Jää</i>. Kolmea muuta biisiä ei ole julkaistu. Keväällä 1984 alettiin äänittämään toista levyä, mutta kesken äänitysten bändi hajosi. Uusiutunut kokoonpano äänitti singlen <i>Myrsky nousee / Punainen salama</i>.</p>

Musta Paraati #2 (1981-1982)
<p>Jorma "Jore" Vastelin (kitara, laulu)</p> <p>Jari Kääriäinen (syntsa)</p> <p>Pasi Nikander (basso)</p> <p>Yrjö Knuuttila (rummut)</p>
<p>Musta Paraati #3 (1982-1933)</p>

Musta Paraati #3 (1982-1933)
<p>Jari Kääriäinen (laulu)</p> <p>Sakari Paasinieni (syntsa)</p> <p>Pasi Nikander (basso)</p> <p>Yrjö Knuuttila (rummut)</p> <p>Jorma Vastelin (laulu)</p>
<p>Musta Paraati #4 (1983-1984)</p>

Musta Paraati #4 (1983-1984)
<p>General Njassa (laulu)</p> <p>Jari Kääriäinen (syntsa)</p> <p>Sakari Paasinieni (kitara)</p> <p>Pasi Nikander (basso)</p> <p>Yrjö "Ykä" Knuuttila (rummut)</p>
<p>Silmät #1</p> <p>katso oikealle</p>

Musta Paraati #5 (1984)
<p>Jari Kääriäinen (laulu)</p> <p>Jari "Epe" Kronholm (syntsa)</p> <p>Sakari Paasinieni (kitara)</p> <p>Pasi Nikander (basso)</p> <p>Sami Vetternanta (rummut)</p>
<p>Lama</p>

Musta Paraati #6 (1984-1985)
<p>Sakari Paasinieni (kitara)</p> <p>Jari Kronholm (laulu)</p> <p>Juha Hämäläinen (syntsa)</p> <p>Pasi Nikander (basso)</p> <p>Sami Vetternanta (rummut)</p>
<p>Pim</p>

Nolla Nolla Nolla #3 (1984)
<p>Jorma Vastelin (laulu)</p> <p>Make Timonen (kitara)</p> <p>Haba Ehrström (basso)</p> <p>Yrjö "Ykä" Knuuttila (rummut)</p>
<p>Musta Paraati #6 (1984-1985)</p>

Mannerheim
<p>Sakke Korhonen (kitara, laulu)</p> <p>Luntta (kitara)</p> <p>Mikki (kitara)</p> <p>Jari "Pietu" (rummut)</p> <p>Juha Hämäläinen (basso)</p>
<p>Keba</p>

Lunta (1987)
<p>Susse Jönsson (laulu)</p> <p>Sirpa Martiini (kitara)</p> <p>Juha Anttila (basso)</p> <p>Esa Turunen (rummut)</p>
<p>The Mustangs</p>

The Public Reaction
<p>Lumi oli lyhyt ikäinen Oorimattila-Lahti-Helsinki –akselilla koottu kokoonpano, jossa hääräsi Lahden seudulla pitkän, mutta ei kovin paljoa levyttäneen, uran tehnyt Mikki Boo. Yhtyeestä ilmestyi vuonna 1987 LP <i>Pieninä palasina</i>, jolta lohkaistiin single <i>Lunta / Penelope</i>.</p>

scene. Muualla maassa oli yksittäisiä yhtyeitä, jotka voidaan laskea tähän tyylisuuntaan. Merkittävimmät niistä olivat: **Après Demain** (Oulu), **Dorian Gray** (Seinäjoki), **Geisha** (Ilmajoki), **Hexenhaus** (Pori), **Hiljaa** (Koskenkorva), **Jumalainen näytelmä** (Kajaani), **Kolme Seisoo Vinossa** (Loimaa), **Liikkuvat lapset** (Turku), **Psykye** (Pori), **Ret Maarit** (Turku) ja **Syyskuu** (Seinäjoki). Ensimmäisen aallon post-punk loppui, kun sen soittajat siirtyivät paremmin myyvän uuden aallon pariin, tai perustivat varhaisia alternativerock-yhtyeitä.

Nolla Nolla Nolla #1 (1979-1981)
<p>Yrjö "Ykä" Knuuttila (rummut)</p> <p>Jorma Vastelin (laulu)</p> <p>Pete Ehrström (kitara)</p> <p>Make Timonen (kitara, laulu)</p> <p>Haba Ehrström (basso)</p>
<p>Nolla Nolla Nolla #2 (1982)</p>

Nolla Nolla Nolla #2 (1982)
<p>Yrjö "Ykä" Knuuttila (rummut)</p> <p>Jorma Vastelin (laulu)</p> <p>Pete Ehrström (kitara)</p> <p>Haba Ehrström (basso)</p>
<p>Cläk #1 (1979-1981)</p>

Cläk #1 (1979-1981)
<p>Jake (laulu)</p> <p>Ari (rummut)</p> <p>Make Timonen (kitara)</p>
<p>Cläk #2 (1981-1982)</p>

Cläk #2 (1981-1982)
<p>Jake Ehrström (kitara, rummut)</p> <p>Haba Ari (kitara, rummut)</p> <p>Make Timonen (kitara, rummut)</p>

Glory Boys (1980-1983)
<p>Jukka Tuutti (kitara)</p> <p>Jari "Kailis" Kailokari (rummut)</p> <p>Mika "Milli" Miettinen (laulu, basso)</p>
<p>Glory Boys</p>

Glory Boys (1980-1983)
<p>Jukka Tuutti (kitara)</p> <p>Jari "Kailis" Kailokari (rummut)</p> <p>Mika "Milli" Miettinen (laulu, basso)</p>
<p>Glory Boys</p>

Glory Boys (1980-1983)
<p>Jukka Tuutti (kitara)</p> <p>Jari "Kailis" Kailokari (rummut)</p> <p>Mika "Milli" Miettinen (laulu, basso)</p>
<p>Glory Boys</p>

Paajanen (soolo)
<p>Mauno Paajasen aloitti levyttämisen vuonna 1976, jolloin hän Claudie-yhtyeen riveissä levytti kolme kappaletta <i>Fireball</i> -kokoelmalle. 1977 ilmestyi ensimmäisen soolosinglensä <i>60 lätkä / Poste Restante</i>. Pitkäsoitto <i>Poste Restante</i> ilmestyi seuraavana vuonna ja 1979 ilmestyi kulttiklassikko <i>Psyko</i>. Sen kappaleesta <i>Kundi meikkaa</i> on tehty useita covereita, tunnetuin niistä on Organ-yhtyeen levytys. 1980 ilmestyi vielä single <i>Yläkerran psyko / Hait tyttöjä syö</i>, joka jälkeen Paajanen muuntui Twiggy Oliveriksi. Tällä tuottajanimellä hän teki töitä esim. Esa Saarisen ja Outi Poppin kanssa. Vuonna 1986 Kaktus -levymerkki julkaisi Paajasen kokoelma <i>Aito suomalainen ranskatar</i>. Paajanen nimen käyttööön palattiin 2000-luvulla, jolloin on ilmestynyt kaksi pitkäsoittoa (<i>Mies joka tiesi liikaa ja Nainen katoaa</i>) ja nippu singlejä.</p>
<p>Paajanen</p>

Paajanen (soolo)
<p>Mauno Paajasen aloitti levyttämisen vuonna 1976, jolloin hän Claudie-yhtyeen riveissä levytti kolme kappaletta <i>Fireball</i> -kokoelmalle. 1977 ilmestyi ensimmäisen soolosinglensä <i>60 lätkä / Poste Restante</i>. Pitkäsoitto <i>Poste Restante</i> ilmestyi seuraavana vuonna ja 1979 ilmestyi kulttiklassikko <i>Psyko</i>. Sen kappaleesta <i>Kundi meikkaa</i> on tehty useita covereita, tunnetuin niistä on Organ-yhtyeen levytys. 1980 ilmestyi vielä single <i>Yläkerran psyko / Hait tyttöjä syö</i>, joka jälkeen Paajanen muuntui Twiggy Oliveriksi. Tällä tuottajanimellä hän teki töitä esim. Esa Saarisen ja Outi Poppin kanssa. Vuonna 1986 Kaktus -levymerkki julkaisi Paajasen kokoelma <i>Aito suomalainen ranskatar</i>. Paajanen nimen käyttööön palattiin 2000-luvulla, jolloin on ilmestynyt kaksi pitkäsoittoa (<i>Mies joka tiesi liikaa ja Nainen katoaa</i>) ja nippu singlejä.</p>
<p>Paajanen</p>

Paajanen (soolo)
<p>Mauno Paajasen aloitti levyttämisen vuonna 1976, jolloin hän Claudie-yhtyeen riveissä levytti kolme kappaletta <i>Fireball</i> -kokoelmalle. 1977 ilmestyi ensimmäisen soolosinglensä <i>60 lätkä / Poste Restante</i>. Pitkäsoitto <i>Poste Restante</i> ilmestyi seuraavana vuonna ja 1979 ilmestyi kulttiklassikko <i>Psyko</i>. Sen kappaleesta <i>Kundi meikkaa</i> on tehty useita covereita, tunnetuin niistä on Organ-yhtyeen levytys. 1980 ilmestyi vielä single <i>Yläkerran psyko / Hait tyttöjä syö</i>, joka jälkeen Paajanen muuntui Twiggy Oliveriksi. Tällä tuottajanimellä hän teki töitä esim. Esa Saarisen ja Outi Poppin kanssa. Vuonna 1986 Kaktus -levymerkki julkaisi Paajasen kokoelma <i>Aito suomalainen ranskatar</i>. Paajanen nimen käyttööön palattiin 2000-luvulla, jolloin on ilmestynyt kaksi pitkäsoittoa (<i>Mies joka tiesi liikaa ja Nainen katoaa</i>) ja nippu singlejä.</p>
<p>Paajanen</p>

Paajanen (soolo)
<p>Mauno Paajasen aloitti levyttämisen vuonna 1976, jolloin hän Claudie-yhtyeen riveissä levytti kolme kappaletta <i>Fireball</i> -kokoelmalle. 1977 ilmestyi ensimmäisen soolosinglensä <i>60 lätkä / Poste Restante</i>. Pitkäsoitto <i>Poste Restante</i> ilmestyi seuraavana vuonna ja 1979 ilmestyi kulttiklassikko <i>Psyko</i>. Sen kappaleesta <i>Kundi meikkaa</i> on tehty useita covereita, tunnetuin niistä on Organ-yhtyeen levytys. 1980 ilmestyi vielä single <i>Yläkerran psyko / Hait tyttöjä syö</i>, joka jälkeen Paajanen muuntui Twiggy Oliveriksi. Tällä tuottajanimellä hän teki töitä esim. Esa Saarisen ja Outi Poppin kanssa. Vuonna 1986 Kaktus -levymerkki julkaisi Paajasen kokoelma <i>Aito suomalainen ranskatar</i>. Paajanen nimen käyttööön palattiin 2000-luvulla, jolloin on ilmestynyt kaksi pitkäsoittoa (<i>Mies joka tiesi liikaa ja Nainen katoaa</i>) ja nippu singlejä.</p>
<p>Paajanen</p>

Paajanen (soolo)
<p>Mauno Paajasen aloitti levyttämisen vuonna 1976, jolloin hän Claudie-yhtyeen riveissä levytti kolme kappaletta <i>Fireball</i> -kokoelmalle. 1977 ilmestyi ensimmäisen soolosinglensä <i>60 lätkä / Poste Restante</i>. Pitkäsoitto <i>Poste Restante</i> ilmestyi seuraavana vuonna ja 1979 ilmestyi kulttiklassikko <i>Psyko</i>. Sen kappaleesta <i>Kundi meikkaa</i> on tehty useita covereita, tunnetuin niistä on Organ-yhtyeen levytys. 1980 ilmestyi vielä single <i>Yläkerran psyko / Hait tyttöjä syö</i>, joka jälkeen Paajanen muuntui Twiggy Oliveriksi. Tällä tuottajanimellä hän teki töitä esim. Esa Saarisen ja Outi Poppin kanssa. Vuonna 1986 Kaktus -levymerkki julkaisi Paajasen kokoelma <i>Aito suomalainen ranskatar</i>. Paajanen nimen käyttööön palattiin 2000-luvulla, jolloin on ilmestynyt kaksi pitkäsoittoa (<i>Mies joka tiesi liikaa ja Nainen katoaa</i>) ja nippu singlejä.</p>
<p>Paajanen</p>

Paajanen (soolo)
<p>Mauno Paajasen aloitti levyttämisen vuonna 1976, jolloin hän Claudie-yhtyeen riveissä levytti kolme kappaletta <i>Fireball</i> -kokoelmalle. 1977 ilmestyi ensimmäisen soolosinglensä <i>60 lätkä / Poste Restante</i>. Pitkäsoitto <i>Poste Restante</i> ilmestyi seuraavana vuonna ja 1979 ilmestyi kulttiklassikko <i>Psyko</i>. Sen kappaleesta <i>Kundi meikkaa</i> on tehty useita covereita, tunnetuin niistä on Organ-yhtyeen levytys. 1980 ilmestyi vielä single <i>Yläkerran psyko / Hait tyttöjä syö</i>, joka jälkeen Paajanen muuntui Twiggy Oliveriksi. Tällä tuottajanimellä hän teki töitä esim. Esa Saarisen ja Outi Poppin kanssa. Vuonna 1986 Kaktus -levymerkki julkaisi Paajasen kokoelma <i>Aito suomalainen ranskatar</i>. Paajanen nimen käyttööön palattiin 2000-luvulla, jolloin on ilmestynyt kaksi pitkäsoittoa (<i>Mies joka tiesi liikaa ja Nainen katoaa</i>) ja nippu singlejä.</p>
<p>Paajanen</p>

Paajanen (soolo)
<p>Mauno Paajasen aloitti levyttämisen vuonna 1976, jolloin hän Claudie-yhtyeen riveissä levytti kolme kappaletta <i>Fireball</i> -kokoelmalle. 1977 ilmestyi ensimmäisen soolosinglensä <i>60 lätkä / Poste Restante</i>. Pitkäsoitto <i>Poste Restante</i> ilmestyi seuraavana vuonna ja 1979 ilmestyi kulttiklassikko <i>Psyko</i>. Sen kappaleesta <i>Kundi meikkaa</i> on tehty useita covereita, tunnetuin niistä on Organ-yhtyeen levytys. 1980 ilmestyi vielä single <i>Yläkerran psyko / Hait tyttöjä syö</i>, joka jälkeen Paajanen muuntui Twiggy Oliveriksi. Tällä tuottajanimellä hän teki töitä esim. Esa Saarisen ja Outi Poppin kanssa. Vuonna 1986 Kaktus -levymerkki julkaisi Paajasen kokoelma <i>Aito suomalainen ranskatar</i>. Paajanen nimen käyttööön palattiin 2000-luvulla, jolloin on ilmestynyt kaksi pitkäsoittoa (<i>Mies joka tiesi liikaa ja Nainen katoaa</i>) ja nippu singlejä.</p>
<p>Paajanen</p>

Paajanen (soolo)
<p>Mauno Paajasen aloitti levyttämisen vuonna 1976, jolloin hän Claudie-yhtyeen riveissä levytti kolme kappaletta <i>Fireball</i> -kokoelmalle. 1977 ilmestyi ensimmäisen soolosinglensä <i>60 lätkä / Poste Restante</i>. Pitkäsoitto <i>Poste Restante</i> ilmestyi seuraavana vuonna ja 1979 ilmestyi kulttiklassikko <i>Psyko</i>. Sen kappaleesta <i>Kundi meikkaa</i> on tehty useita covereita, tunnetuin niistä on Organ-yhtyeen levytys. 1980 ilmestyi vielä single <i>Yläkerran psyko / Hait tyttöjä syö</i>, joka jälkeen Paajanen muuntui Twiggy Oliveriksi. Tällä tuottajanimellä hän teki töitä esim. Esa Saarisen ja Outi Poppin kanssa. Vuonna 1986 Kaktus -levymerkki julkaisi Paajasen kokoelma <i>Aito suomalainen ranskatar</i>. Paajanen nimen käyttööön palattiin 2000-luvulla, jolloin on ilmestynyt kaksi pitkäsoittoa (<i>Mies joka tiesi liikaa ja Nainen katoaa</i>) ja nippu singlejä.</p>
<p>Paajanen</p>

Nolla Nolla Nolla #1 (1979-1981)
<p>Yrjö "Ykä" Knuuttila (rummut)</p> <p>Jorma Vastelin (laulu)</p> <p>Pete Ehrström (kitara)</p> <p>Make Timonen (kitara, laulu)</p> <p>Haba Ehrström (basso)</p>
<p>Nolla Nolla Nolla #2 (1982)</p>

Nolla Nolla Nolla #2 (1982)
<p>Yrjö "Ykä" Knuuttila (rummut)</p> <p>Jorma Vastelin (laulu)</p> <p>Pete Ehrström (kitara)</p> <p>Haba Ehrström (basso)</p>
<p>Cläk #1 (1979-1981)</p>

Cläk #1 (1979-1981)
<p>Jake (laulu)</p> <p>Ari (rummut)</p> <p>Make Timonen (kitara)</p>
<p>Cläk #2 (1981-1982)</p>

Cläk #2 (1981-1982)
<p>Jake Ehrström (kitara, rummut)</p> <p>Haba Ari (kitara, rummut)</p> <p>Make Timonen (kitara, rummut)</p>

Cläk #1 (1979-1981)
<p>Jake (laulu)</p> <p>Ari (rummut)</p> <p>Make Timonen (kitara)</p>
<p>Cläk #2 (1981-1982)</p>

Cläk #1 (1979-1981)
<p>Jake (laulu)</p> <p>Ari (rummut)</p> <p>Make Timonen (kitara)</p>
<p>Cläk #2 (1981-1982)</p>

Cläk #1 (1979-1981)
<p>Jake (laulu)</p> <p>Ari (rummut)</p> <p>Make Timonen (kitara)</p>
<p>Cläk #2 (1981-1982)</p>

Cläk #1 (1979-1981)
<p>Jake (laulu)</p> <p>Ari (rummut)</p> <p>Make Timonen (kitara)</p>
<p>Cläk #2 (1981-1982)</p>

Cläk #1 (1979-1981)
<p>Jake (laulu)</p> <p>Ari (rummut)</p> <p>Make Timonen (kitara)</p>
<p>Cläk #2 (1981-1982)</p>

Cläk #1 (1979-1981)
<p>Jake (laulu)</p> <p>Ari (rummut)</p> <p>Make Timonen (kitara)</p>
<p>Cläk #2 (1981-1982)</p>

Cläk #1 (1979-1981)
<p>Jake (laulu)</p> <p>Ari (rummut)</p> <p>Make Timonen (kitara)</p>
<p>Cläk #2 (1981-1982)</p>

Cläk #1 (1979-1981)
<p>Jake (laulu)</p> <p>Ari (rummut)</p> <p>Make Timonen (kitara)</p>
<p>Cläk #2 (1981-1982)</p>

Cläk #1 (1979-1981)
<p>Jake (laulu)</p> <p>Ari (rummut)</p> <p>Make Timonen (kitara)</p>
<p>Cläk #2 (1981-1982)</p>

Cläk #1 (1979-1981)
<p>Jake (laulu)</p> <p>Ari (rummut)</p> <p>Make Timonen (kitara)</p>
<p>Cläk #2 (1981-1982)</p>